

MOBIL V POEZII ☺

MOBIL NÁSTROJ TELEFONNÍ
AŽ MOC NAHLAS NĚKDY ZVONÍ.
ESEMESKY POSÍLÁM,
NA INSTAGRAM NABÍHÁM.

MOŽNÁ JE TO ZTRÁTA ČASU,
PÁR HODIN ALE SNESU
OČI Z TOHO BOLÍ
ÚNAVA MĚ KOLÍ.

PŘEDSTAVA BEZ MOBILU ŽÍT
NUTÍ MĚ AŽ KLÍT
I KDYŽ ČASTO ŠKODÍ
DNES SE VÁŽNĚ HODÍ (L.H. 9.A)

NA MOBILU TRÁVÍM ČAS,
INSTAGRAM PROJEDU ZAS.
NECHCI BÝT ZÁVISLÝM, ALE MOBIL MĚ NUTÍ,
VYPADÁ TO VŠAK NA MÉ ROZHODNUTÍ.

CO S TÍM MÁM TAK ASI DĚLAT,
KDYŽ SE TOHO VZDÁVÁM NERAD?
KONÍČKY BYCH MĚL NAJÍT,
CHUŤ NA MOBIL NECHAT ZAJÍT.

MOBIL MI ALE POMŮŽE,
KDYŽ FYZIKA MĚ PŘEMŮŽE.
ZÁVĚR JE TEDY, ŽE PŮL HODINY STAČÍ,
I KDYŽ MÁ TOUHA PO NĚM NA MĚ STÁLE TLAČÍ. (A.D. 9.A)

KRÁČÍM SI SVĚTEM,
SNAD JEŠTĚ REÁLNÝM,
V RUCE MÁM MOBIL,
ŽIVOT V NĚM NACPANÝ.

KRÁČÍM SI SVĚTEM
SEVŘENÝM V SÍTI,
KDO TĚ V NĚM OPRAVDU
ZA RUKU CHYTÍ?!

KRÁČÍM SI SVĚTEM,
VĚZNĚNÝM V MOBILU,
KDE LÁSKU I BOLEST
MÁŠ BEZCITNĚ NA MÍRU.

KRÁČÍM SI S MOBILEM,
JAK LOUTKA S PROVÁZKY,
ČLOVĚK UŽ NEŘEŠÍ
ŽIVOTNÍ OTÁZKY.

A PROTO PŘEVRAČÍM
ŽIVOTY Z MOBILU,
CHCI BÝTI BYTOSTÍ
SÁM SOBĚ NA MÍRU.

LIDEM VÍC SLUŠÍ
MÍT HUDBU V DUŠI
NEŽ DUŠI V MOBILU

Mariana Seichterová, 9.A